

allerede have Borgerskab, inden 1. Nov. efterat denne Lov er udkommen erhverve Borgerkab eller Næringsbeviis efter Bessaffenheden af den Art, de beviislig have havt Met til at drive, hvilket bliver at meddele uden Hensyn til, om Vedkommende er fuldmyndig eller om han som Fremmed ikke er i Besiddelse af de for disses Afgang til at drive borgerlig Næring i Almindelighed foreskrevne Betingelser (Lov af 29de December 1857 § 2 Nr. 1 og 4).

§ 14.

Den Skipperne i de Byer, hvor der findes Skipperlaug, paahvilende Forpligtelse at indtræde i samme bortfalder; men iøvrigt vedbliver Laugene, forsaavidt det af Indenrigsministeriet anerkjendes som saadant og har mindst 5 Medlemmer, at bestaae, indtil det af Fleertallet af dets Medlemmer vorder besluttet, at Laugene skal ophæves eller Medlemmernes Antal synker under 5.

Det staaer ethvert Medlem af et Laug frit for at udmelde sig, naar han vil.

Naar et Laug skal ophæves, forholdes der paa samme Maade som i Lov af 29de December 1857 § 67 er bestemt.

§ 15.

Det er Indenrigsministeren overladt i Kongens Navn at meddele Stabfæstelse paa nye Vedtægter, saavel for de nu bestaaende Laug ved deres Overgang til frivillige Foreninger, som for nye Foreninger, der frivillig maatte danne sig af Skipperne eller andre Søfarende i Kjøbstæderne eller paa Landet. Det skal ved saadan Vedtægt kunne paalægges Nøderne eller Skibsførerne at indeholde Bidragene af Vedkommendes Løn, ligesom det og skal kunne vedtages, at Bidragene skulle kunne inddrives under Tvang af Udpantning og Møkk.

§ 16.

Med Hensyn til Bøværning over Øvrighedsbeslutning i Søneringsager, Straf for uberettiget Næringsbrug, Paatalen og Sagernes Behandling for Politiretten, forholdes overeensstemmende med Forordningerne i Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrik-

drift samt Handel og Bøværning m. m. §§ 74, 75, 82, 83 og 84.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1862.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da den ved Lov af 12te Februar 1849 indførte almindelige Bærnepligt aldeles har forandret det Princip, som ligger til Grund for de tidligere Bærnepligtslove, har det fra Justitsministeriets Side alt længe været paatænkt, ogsaa at see de med Hensyn til Udførelsen til Søkrigstjenesten navnlig i Trd. af 8de Jan. 1802 indeholdte Regler afløste af en ny Lovgivning. Til den Ende blev der alt i 1851 i Justitsministeriet nedsat en Commission, og i Henhold til et af denne fremsat Forslag blev det derefter gjort til Gjenstand for Forhandling imellem bemeldte Ministerium og Indenrigsministeriet, om ikke Afgang til at fare med private Skibe som Styrmand eller Skibsfører burde ved den paatænkte nye Ordning af Sø-Indrulleringsvæsenet betragtes og behandles som en dette uvedkommende Sag og i Lighed med andre Sager, der angaae det private Næringsbrug, henlægges under Indenrigsministeriet. En saadan Sondring maatte man ansee for aldeles principrigtig, ligesom man ogsaa maatte erkjende Nødvendigheden af, at sauntlige herhenhørende Forhold ordnedes ved en ny særlig Lov, som det tilkom Indenrigsministeriet at udarbejde og fremme, og hvorved da tillige flere Punkter, den private Søfart vedkommende, angaaende hvilke der hidtil er savnet lovbestemte Regler, kunde finde deres Afgjørelse.

Ministeriet, der tillige gennem Justitsministeriet havde modtaget et af den nævnte Commission meddelt Forslag, indeholdende de almindelige Grundtræk for en ny Ordning af Søneringsforholdene, indhentede derfor angaaende denne Sag Betænkning fra Kjøbenhavns Grosserer-Societets-Comitee, Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme og Kjøben-